

ните си сжкровища, спасени при бегството. Сложиха се-
женски златни обеци, дебели гривни от слонова кост,
излжскано и пожлтяло от дълго тжркание оржжие,
огжрлици от миризливи корени и дори муски*) сжс
шепички родна земя, зашита вжтре.

Но стария магйосник, подритваше с крак всички
тия сжкровища, сложени пред него.

Най-после дойде и царицата. Тя посочи голите си
ржце и шия без украшения, изпокжсаните си дрехи
вжрху измжченото тяло и гладките си коси, в които ня-
маше никакви украшения, както по преди.

— Гледай, — каза тя, — аз нямам нищо. И що
мога да дам, освен живота си?

През рамото ѝ, малкото черно детенце протягаше
ржце кжм блестящите натрупани скжпоцености, сложени
пред магйосника.

— Най-голямото ти сжкровище е сложено на гжрба
ти, — каза стареца на царицата.

Тя се обжрна през рамото си и видя топчестото
лице на детенцето си и черните му очи.

Царицата разбра. Тя целуна детенцето си и не за-
плака дори.

Как можеше тя да постжпи другояче, когато ней-
ните поданници дават най-милото си! И права, спокойна,

*) Муска — нещо, в което се вярва, че има спасителна, вжлшебна сила.